Նոր ստացուած ձեռագրեր

7. (թ. 1361) Աւետարան. բամբակէ հաստ թուղթ. հնամաշ, անմաքուր, նորոգուած կազմով. կողերը և փակիչը միաձոյլ արծաթից են. բաւական լաւ բոլորգիր, երկսիւն, 19 տող. զարդագրերով և զարդերով. ունի խորաններ և չորս աւ. պատկերներ:

Ցիշ. Մատթէոսի սկզբում, նորաձև բոլորգրով. Ա. «...գրի ձեռամբ Գրիգորի վ-ին Քաջբերունեաց. ի թվին ԳՃԼԳ տրէ ամոյ է ի սուրբ անապատին Լմայ. ի սկիզբն աւ. ի յանոցն Սքանչելագործին»:

Բ. վջ. Մատթէոսի. «Գրեցաւ ի սկիզբն թագաւորութեան Բագրատունեաց Աշոտոյ, ձեռամբ անարժան Գրիգոր Մաշկեորի ի ժամանակս հայրապետութեան Դէորդա կաթուղիկոսին որ օծեաց զԱշոտ թագաւոր հայոց ի թվ. մերում ԳՃԼԳ (=884) և քաղաց ամոյ ԺԹ ի անուն որբոյն Սքանչելագործին վանիցն»:

Երկու յիշ. արտագրութիւն են հին օրինակից. գրիչը յիշ. չունի. ձեռ. գրուած է ԺԴ—ԺԵ դարում:

Բնագրի սկզբում գրուած են թուղթ Եւսեբի, կանոնք. գլուխք և ցանկք Աւետարանաց:

8. (թ. 1362) Աւետարան. հասարակ թուղթ. հասարակ բոլորգիր երկսիւն. ունի հասարակ զարդ ու զարդագրեր. 4 թերթ մագ. պահ. երկաթ աւեռ:

Ցիշ. «Փառք... ոտացան... Յակոբը և կողակիցն իւր Լասխաթուն, որ վասխեալն է առ Գրիգոր և միւս կողակիցն Շուշանն և եղբայրն իւր Ատուածատուրն... գրիչն Պետրոս երէց, որդի Տէր Ատոմի... ի Թվաբերութեանս հայոց ՌՃԻԲ (=1773) և ի յամսեանն հռոմայեցւոց ապրիլ ի Ժ. ի գաւառս Խաղեաց. որ այժմ ասի Բաբերդ. ընդ հով. սուրբ Ատուածածնին. ի հայրապետութեանն Տեառն Յակոբ կաթուղիկոսի. ի յաթոռ սուրբ Էջմիածնի...»:

8 (թ. 1363) Աւետարան. թուղթ. կազմն ունի 2 արծաթ խաչ և կոտաղեր. հասարակ բոլորգիր. չափազանց հնացած. անմաքուր, քորրոտնած:

Ցիշ. «Փառք... կատարեցաւ ձեռամբ տէր Առաքելոյ Սիւնեաց յանապատիս Անդեղակութոյ ի Թվիս հայոց ՊԽԱ (=1422) ի խնդրոյ որբասէր. աստուածահաճոյ. կուսակրաւն քահանային Գրիգոր աբեղային... որդի Թադաւորշահի և եղբայր Խաբշային...»:

9. (Թ. 1364) Աւետարան. Թուղթ. կազմի աջ կողը զարդարած է խաչերով. սրաերով և կոստղերով. երկսիւն բոլորդիր. նկարներով և զարդերով:

Ցնorիցնակաց ցկարներ. Մկրտութիւն, Պայծառակերպութիւն, Նկանակի բաշխելն և գնալն ի վերայ ծովուն. Բժշկութիւն անդամալոյծի և դիւահարի, Ցարութիւն Ղազարու, Ծառզարդար. Համբարձում. Հոգեգալուստ.

Նկար գրչի եւ ստացողի՝ քահանան, քոլոզ գլխարկով բազմած աթոռի վերայ, մի ձեռին Սաղմոս «Երանեալ» է այր միուսում բռնած քանոն ոսվորցնում է երկու երեխայի, մէկը ծնկաչոգ, միւսը կանգնած:

Հետեւեալ երեսում նոյն քահանան նստած է՝ «Յոհանէս երէցն է». աւետարանը ծնկների վրայ, գիմացը նման տարազով մի ծերունի քահանայ բռնած ձեռքերը մեկնել է ստանալու սուրբ գիրքը:

Զորս աւ. պատկերները. սահմանաթիւ նկարներ և զարդերը լուսանցներում:

Ցիշ. «Փառք . . . քահանան Յոհանէս ստացաւ ի վայելումն անձին իւրոյ. զի նորընծայ է ի կարգ և յատաւճան քահանայի. յիշատակ իւրն և բարի ծնողաց իւրոց Դանիէլ քահանայի. և Խիկարի. հանգուցեալոյն ի Քրիստոս. և եղբարց իւրոց հարազատաց Մովսէս քահանայի. և Ներսէսի. այլ և բազմերախտ քեռոյն իւրոյ տէր Աւագ քահանայի: Եւ արդ գրեցաւ սա ի վանս Ցիսնայ ընդ հով. ամենազօր սուրբ Նշանի և սուրբ Սահականոսի: Ձեռամբ յոգնամեղ և անիմաստ գրչի. Գրիգորի պիտակ անուն վ-ի: Ցամի ՊԿԸ (= 1419) Թբւականի. ի հայրապետութեան Տեառն Պաւղոսի. և յաշխարհակալութեան Ղազայ Ուսուֆին: Ցորում ամի և մարախ եկ յարևելից ի վերայ երկրի. և թանձրախիտ ծածկեաց զդաշտ և զլերինս. զոսոր և զձոր. մրահազոյն ի Սալմաստայ մինչ յԱրզրում. և կերաւ շատ վատակ ի բազում տեղիս. յորմէ սասանեցան մարդիկք. և եղեւ սղղութիւն . . . »:

Ցիշատակարանիս անմիջապէս վերջը կցած է. «Խաչաք և պատուէր սուրբ գրոցս առ այնոսիկ որ ժառանգեն զսա. յապայս ժամանակաց: Վասն զդուշութեան»:

Բնագիրն սկզբից ունի. ա. Տեառն Ներսէսի արարեալ պատճառ ծ խորանաց:

բ. Ցայլմէ ասացեալ բան վասն խորանաց աւետարանիս: Դրախտ իմանալի սուրբ եկեղեցի . . »:

գ. Թուղթ Եւսեբի. ծ խորանք

դ. Կլուխք:

10 (թ. 1365) Մաշտոց ձեռնադրութեան քահանայից եւ իշխանութիւն գաւազանի. թուղթ. բոլորգիր. երկսիւն գունաւոր տողերով շրջափակուած. ունի նկար գաւազան տալոյ, երկու խորան և հասարակ զարդագրեր:

Ցիշ. «Հազար հարիւր ընդ ութ դասի. յարաբարգեա չորս աւելի (=1735). ի նոյեմբերի ամսոյ քսանի. հայկիականքն թուականի. միշտ յիշատակ սա յար լիցի. ամն խոհեմ տեառն մեծի. Առաւաջատուր վ-ի. իմաստութեան ցանկացողի. գրեցաւ մատամբ մեղուամածէ. յաւէտ չնչին քարտուղարէ. պիտակ տիրծուն Յովանիսէ. տեղեաւ գոլով ի Գամրիսէ ...»:

11 (թ. 1366.) Աւետարան. Հասարակ թուղթ. կազմի ա. կողը ունի արծաթի խաչեր և կոստղեր: Բոլորգիր, երկսիւն. աւ. նկարներով և չորս խորաններով:

Ցիշ. ա. «գրեցաւ ի ՌԼԹ (=1590) թուին փառք Աստուծոյ ամէն»:

Վերջի գլխաւորը յիշ. պատմական մասը կորած է:

12 (թ. 1367) Աւետարան. թուղթ. անմաքուր, կազմի երկու կողերն ունին մի մի խաչ և արծաթէ կոստղեր: Բոլորգիր. երկսիւն ունի չորս Աւ. և նոյնքան խորան:

Ցիշ. կորած է. ըստ գրութեան ծե դարու է:

13 (թ. 1368) Աւետարան. թուղթ. արծաթ կազմով ա. կողի վրայ խաչելութիւն Յիսուսի, Բ. Աստուածածին Յիսուս մանկամբ. «Յիշատակ է սուրբ աւետարանս Ղու(կաս)ջանին (?) և իւր որդի Աղաճանին իւր (ալհալ) վաստակոց շինեաց եաուր կաթուղիկոսին:—» երկսիւն բոլորգիր ունի նկարներ տնօրինական. Համբարձումն, նստելն փառաւոր յաստեան. Յարութիւն. Իջանելն ի դժոխս. Պատանումն և չորս աւ. սոկէնկար:

Ցիշ. «Փառք . . ոտացու Ստեփաննոս քահանայն . . յիշատակ հաւրն Աստուածատրուն և մաւրն Մամայ-խաթունին. և քրւերցն Խանաթունին, Մուշալխաթունին, և Շամֆաշին . . և եաուն դստա ընծայ և նուէր ի գուռն նորքաղաք ամենաւրհնեալ սուրբ Աստուածածնին . . գրիչ . . Ներսէս կրաւնաւոր . . որդի Գուռջիբէկի և Իմնախաթունի. յաստուածաբնակ կղզիս Աղթամար ընդ հով. ամենայաղթ սուրբ Խաչին և սուրբ Նշանին. ի հայրապետութեան Տեառն Զաքարիայի և ի թրւականիս հայոց ՉԷ (=1458) . . :

Ցիշ. երկար է և լի կրկնութիւններով: Ունի յիշ. ՉՉՉ (=1537) և ՌՃՀԵ (=1726) թուերից:

14 (թ. 1369) Աւետարան. միաձոյլ արծաթապատ կազմով,

որի վակիչը ընկած է, թուղթ. երկսիւն բոլորգիր, ոսկէնկար հասարակ խորաններով ու զարդերով։

Վերջում տարբեր գրչով ունի յիշ. ՌՄԽԸ (=1799 թ.) ստացող Յոհաննէս վ-ի. գրութիւն ժամանակն է ԺԷ դար։

15 (թ. 1370) Աւետարան. թուղթ. չափազանց հնամաշ թերի և քայքայուած. կազմի ա կողի վրայ կան 8 խաչ և 4 սիրտ։ Բոլորգիր, երկսիւն, 4 աւ. նկար և 4 խորան։

Յիշ. գլխաւոր չկայ. յետոյ են գրուած ՌԼԶ (=1587) թուականի. Մաղդայոի Մխիթար քահանայինը անթուական. Դաւիթինը դարձեալ անթուական և Յովանիսինը, որոնցով յիշեալները նուէրներ են տուել Մանավանից սուրբ Պօղոս եկեղեցուն. հին է միայն հետևեալը։

«Եւ Թումայ մահդասի սուտ անուն քահանայ գրեցի զԼուկաս գլուխ աւ. ի յայդիս Մանեվանից Աստուածածնին չարչարանաւք...»։

Ժամանակ գրութիւն ԺԵ դար։

Այս ձեռ. ուղարկուած է Լօռուայ վիճակի Վարդաբլուր գիւղի եկեղեցում, ձեռ. գործակալ Ղևոնդ քահանայի։

16 (թ. 1371) Աւետարան. խառը մագաղաթ և թուղթ. նորոգուած. երկսիւն, բոլորգիր. 4 աւ. հասարակ նկարներով, խորաններով և զարդագրերով. վջ. թերի։

Յիշ. «Ընտացող սուրբ աւ. տէր Բարսեղն թվական հայոց ՌԴԴ (=1645)»։

17 (թ. 1372). Ճաշոց փոքր, թուղթ. կազմի կողերի վրայ կան արծաթի կոստղեր, խաչ, և 8 սիրտ։ Հասարակ բոլորգիր, երկսիւն 18×13 մեծ.։

Յիշ. «Փառք... Արդ գրեցաւ սուրբ աւ. ծննդեան և գալստեան. մատնութիւն. թաղման. և յարութեան յիշատակ հոգոյն Կիրակոսին և հօրն Խաչատրուն և մօրն Շաւումին... ձեռ. Ներսէս արեղայի.. գրեցաւ և կազմեցաւ Մաշթոց և սուրբ աւ. և գանձարան ի թվ. մեր ՌԺԷ (=1568) ընդ հովսուրբ Յովաննէսին, որ Ամիրդաւլ կոչի..»։

Ունի մի քանի անկարևոր յիշատակարաններ։

Մեսրոպ Եպս.